

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl soudcem Mgr. Janem Uhlířem ve věci žalobce [celé jméno žalobce], narozeného dne [datum], bytem [adresa žalobce], zastoupeného advokátem Mgr. Jiřím Douskem, sídlem 8. března 21, 46005 Liberec, proti žalovanému Liberecký tenisový klub, IČ: 44224087, sídlem Fibichova 929/6, 460 01 Liberec I, zastoupenému advokátem JUDr. Jakubem Fröhlichem, advokátem se sídlem Dlouhá 13, Praha 1, žaloba na určení neplatnosti vyloučení člena spolku,

takto:

- I. Rozhodnutí valné hromady žalovaného ze dne 18.03.2014 a rozhodnutí výboru žalovaného ze dne 19.03.2013 o vyloučení žalobce z LTK jsou neplatná.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 14.039,50 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

Žalobce se domáhal vydání rozhodnutí, kterým by bylo určeno, že rozhodnutí valné hromady žalovaného ze dne 18.03.2014 a rozhodnutí výboru žalovaného ze dne 19.03.2013 o vyloučení žalobce ze sdružení Liberecký tenisový klub, dále jen LTK, jsou neplatná. Žaloba byla odůvodněna tak, že žalobci bylo dne 18.4.2014 doručeno oznámení o rozhodnutí valné hromady LTK. Rozhodnutí předcházelo zasedání výboru LTK, konané dne 19.3.2013, na kterém výbor rozhodl o vyloučení žalobce. Svě rozhodnutí výbor odůvodnil článkem žalobce zveřejněným v Liberec deníku dne 16.3.2013 a na webových stránkách žalobce www.zbysekpanchartek.cz. V písemném odůvodnění zaslaném žalobci následně výbor žalovaného jen stručně, bez podrobnějšího zdůvodnění, konstatoval, že zmíněný článek obsahuje spekulace, lži, a že na veřejnosti poškozují dobré jméno LTK, a proto byl žalobce dle čl. III. bodu 8 stanov žalovaného vyloučen pro zvlášť závažné porušení povinností neslučitelných s členstvím. Podle čl. III. bodu 9. stanov žalobce podal proti rozhodnutí výboru žalovaného řádně a včas odvolání, a to k nejbližší valné hromadě žalovaného. V odvolání namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí

výboru, které nerespektuje základní zásadu, že každý výrok rozhodnutí nesvědčí sám o sobě plně o správnosti rozhodnutí, není-li řádně zdůvodněn. Žalobce rovněž vyjádřil nesouhlas s názorem výboru žalovaného, že shora uvedený novinový článek obsahoval spekulace, polopravdy či dokonce lži s tím, že veškerá tvrzení je připraven odvolacímu orgánu doložit. Žalobce taktéž výboru vytkl, že postupuje v rozporu s čl. III. bodu 4. stanov, podle kterého má každý člen právo mimo jiné uplatňovat své názory, návrhy i kritiku, požadovat informace a zprávy o činnosti a hospodaření klubu. Valná hromada žalovaného, jako odvolací orgán, rozhodla hlasováním svých členů dne 18.3.2014 tak, že potvrzuje rozhodnutí výboru žalovaného o vyloučení žalobce z LTK z totožných důvodů, tedy pro naplnění ustanovení čl. III. bodu 8 stanov. V odůvodnění, které bylo žalobci doručeno dne 18.4.2014, žalovaný uvedl poněkud podrobněji, v čem spatřuje nepravdivost výroků žalobce. Žalobce považuje za nepřijatelné, aby zcela absentující odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního orgánu nahrazovalo odůvodnění orgánu odvolacího. Takovýto postup je v rozporu s obecnými zásadami odvolacího přezkumu, jak vyplývá například z § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. Valná hromada měla bez dalšího rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušit a vrátit věc výboru žalovaného k novému rozhodnutí.

Žalobce dále uvedl, že mezi účastníky probíhaly již delší dobu spory, které přerostly do ryze osobní roviny, a i z tohoto důvodu je možné pochybovat o nestrannosti rozhodování orgánů žalovaného.

Žalobce má naléhavý právní zájem na určení neplatnosti rozhodnutí o vyloučení ze spolku, neboť těmito rozhodnutími bylo zásadně ohroženo právo žalobce se svobodně sdružovat, zaručené čl. 20 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Rozhodnutími bylo zasaženo do členských práv žalobce, zejména se účastnit spolkové činnosti, zasedání valné hromady, hlasovat na valných hromadách a uplatnit tak hlasovací práva vyplývající z postavení žalobce jako tzv. strategického partnera.

Žalovaný vyjádřil s žalobou nesouhlas a uvedl, že žalobce byl dlouholetým prezidentem LTK. Od roku 2010, kdy nebyl zvolen prezidentem a po té, kdy byl odvolán i z postu člena výboru LTK (31.1.2011), se spory mezi ním a novým vedením LTK stupňovaly. Důvodem ztráty důvěry členů LTK a především strategických partnerů (sponzorů) byly podstatné nedostatky v hospodaření při stavbě tenisové haly včetně pokusu o dotační podvod v souvislosti s připravovanou stavbou ubytovny. Žalobce kromě nevybíravých osobních útoků na nové vedení LTK a představitele hlavních sponzorů prostřednictvím telefonické a e-mailové komunikace podal v roce 2012 trestní oznámení na nového předsedu LTK Ing. Ivana Polívku a současně zahájil dva soudní spory ohledně úhrady peněžitých půjček včetně podání návrhu na předběžné opatření – zákaz nakládání s nemovitostmi LTK. V současné době bude LTK pravděpodobně čelit dalšímu soudnímu sporu, a to o 5 mil. Kč za poškození dobrého jména žalobce.

Nevhodné chování žalobce, které je v rozporu i se základními zásadami slušnosti, vyvrcholilo založením webových stránek www.zbysekipanchartek.cz a uveřejněním článku v Liberec deníku dne 16.3.2013, kde svými nepravdivými výroky nejen, že opětovně napadal činovníky LTK, ale způsobil tím i poškození dobrého jména LTK v očích široké veřejnosti Libereckého kraje, neboť Liberec deník je nejčtenějším periodikem v oblasti a vychází v desetitisícových nákladech. Za situace, kdy chování žalobce již překročilo veškeré zásady obvyklé slušnosti a výbor LTK již nemohl tuto situaci řešit pouze interně, rozhodl na svém zasedání dne 19.3.2013 o vyloučení žalobce jako člena ze spolku. Toto rozhodnutí v písemné podobě bylo žalobci řádně doručeno. Podle názoru žalovaného splňovalo základní náležitosti tak, aby žalobce mohl rozpoznat, v čem spatřuje výbor LTK závažné porušení jeho povinností jako člena klubu, byl rovněž poučen o možnosti podání opravného prostředku. V rozhodnutí o vyloučení výbor LTK poukázal na článek uveřejněný v Liberec deníku dne 16.3.2013 a na webové stránky www.zbysekipanchartek.cz, kde žalobce uváděl nepravdivé informace, čímž poškodil dobré jméno LTK a mohl způsobit odliv sponzorů, malý zájem rodičů o umístění svých dětí do tenisové školy,

obavy závodních hráčů o tenisovou budoucnost, ale i nedůvěru ostatních členů klubu ve vedení klubu.

Žalobce podal proti rozhodnutí výboru odvolání k nejbližší valné hromadě, která se konala dne 18.3.2014. Tato valná hromada měla ve svém programu uveřejněném dle čl. IV 1a) stanov ve lhůtě nejméně 10 dnů před jejím konáním na webových stránkách LTK mimo jiné i projednání odvolání žalobce. Žalobce byl o konání valné hromady vyrozuměn, ale osobně se jí neúčastnil, pouze prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Jiřího Douska. Valné hromady se zúčastnilo 60 členů, kteří disponovali 286 hlasy, tj. 58% všech hlasů (495 hlasů – 100%), tzn. že valná hromada byla usnášeníschopná. V rámci projednávání odvolání proti rozhodnutí o vyloučení žalovaného ze spolku seznámil předseda LTK Ing. Ivan Polívka přítomné členy s článkem žalobce uveřejněném v Liberec deníku, s písemným rozhodnutím výboru LTK o vyloučení člena a s důvody, které výbor vedly k tomuto rozhodnutí. Na valné hromadě byla členům LTK podrobně vysvětlena a uvedena na pravou míru tvrzení žalobce ohledně zástav majetku klubu, nepředaného účetnictví ze strany bývalého vedení LTK, vyčíslení hodnoty majetku klubu... V rámci diskuse vystoupili na podporu rozhodnutí výboru další 3 členové LTK s tím, že takové chování člena je nepřípustné a proč by členové spolku jako sdružení založeného na dobrovolném principu měli strpět chování tohoto člena namísto užívání si radostnějších chvil spolkového života. Po té se k věci vyjádřil právní zástupce žalovaného Mgr. Jiří Dousek, který trval na tom, že nelze rozšiřovat důvody původního rozhodnutí výboru a že odůvodnění rozhodnutí o vyloučení člena je nedostatečné a nepřezkoumatelné. Po té bylo přistoupeno k hlasování o potvrzení rozhodnutí výboru o vyloučení člena. Valná hromada jednomyslně rozhodla o jeho potvrzení. Žalobci bylo toto rozhodnutí v písemné podobě doručeno prostřednictvím právního zástupce Mgr. Jiřího Douska.

Žalovaný je občanským sdružením založeným na základě zákona č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů, nyní v souladu s ust. § 3045 NOZ spolkem. Je tedy seskupením občanů na dobrovolném základě za účelem společného výkonu určitých aktivit resp. sledování společného zájmu – v případě žalovaného se jedná o sportovní aktivity. Pravidla pro fungování spolku jsou vedle zásad slušného chování určena i vnitřním předpisem - stanovami a členové spolku vyjadřují svoji vůli prostřednictvím valné hromady, v období mezi valnými hromadami rozhoduje statutární orgán – výbor.

Pokud žalobce namítá ve své žalobě, že nejsou splněny formální požadavky na písemné vyhotovení rozhodnutí orgánu žalovaného (otázka zdůvodnění rozhodnutí, nepřezkoumatelnost, rozpor s obecnými zásadami § 219a písm. 1b) zák. 99/1963 Sb.), jedná se o přehnaně ryze formalistický přístup žalobce. Žalovaný se domnívá v souladu s judikaturou soudů, že rozhodnutí orgánů spolku o vyloučení člena vydávaná na základě stanov nejsou rozhodnutími vydávanými správním orgánem ani rozhodnutími v oblasti veřejné správy, což ve svém důsledku znamená, že se zde neuplatní § 244 o.s.ř. a postup podle části páté o.s.ř. upravující správní soudnictví, ale je nutné aplikovat přiměřeně část první a třetí o.s.ř. Z tohoto důvodu, i pokud by rozhodnutí mělo nějaké nedostatky formálního charakteru, nejsou s tím spojené důsledky stanovené právními předpisy pro případy soudního či správního rozhodnutí. Tyto důsledky by mohly nastat pouze např. v případě, že rozhodnutí by nebylo zdůvodněno vůbec nebo pro potvrzení hlasování by na valné hromadě hlasoval nedostatečný počet členů žalovaného. K těmto situacím při rozhodování nedošlo.

Žalobce v odst. II žaloby mimo jiné namítá zásah do možnosti hlasování z pozice strategického partnera v souladu s čl. IV písm. a odst. 1 stanov a tvrdí, že disponuje 80 hlasy. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť žalobce jako fyzická osoba disponoval pouze jedním členským hlasem a obchodní korporace SPL Recycling a.s. jako strategický partner disponovala 80 hlasy, které získala vkládáním darů a půjček do majetku žalovaného. I když žalobce pravděpodobně skrytě ovládá tuto korporaci, její hlasy mu nenáleží.

Žalovaný se domnívá, že ačkoli rozhodnutí o vyloučení člena bylo vydáno v době platnosti starého obč. zákoníku, bude řízení o neplatnosti rozhodnutím v souladu s ust. § 3047 NOZ již podle ust. NOZ, který i podle důvodové zprávy v případě konfliktu zájmu člena spolku a kolektivního zájmu spolku jako korporace preferuje obecnější zájem této korporace na stabilitě jejích poměrů. Obdobně nový OZ sleduje i ochranu dobré víry třetích osob, kterou vnitřními konflikty spolku nelze otřásat zásahem do jejich právního postavení. Nový občanský zákoník sice dává v těchto případech žalobci možnost domoci se vůči spolku satisfakce za event. porušení jeho členských práv. V tomto případě se však žalovaný domnívá, že žalobci nelze přiznat žádné zadostiučinění dle ust. § 261 NOZ.

Ze stanov bylo prokázáno, že valná hromada LTK přijala dne 1.9.2010 stanovy LTK, ve kterých je v čl. III. bodu 4. stanoveno, že každý člen má právo uplatňovat své názory, návrhy i kritiku, požadovat informace a zprávy o činnosti a hospodaření klubu, hlasovat, volit a být volen do orgánů klubu, využívat zařízení klubu v souladu s vydaným „Hracím řádem klubu“. V čl. III. bodě 8 je mimo jiné uvedeno, že členství v klubu zaniká vyloučením pro zvlášť závažné porušení povinností neslučitelné s členstvím v LTK – o vyloučení rozhoduje výbor. V bodě 9. téhož článku stanovy určují, že rozhodnutí o vyloučení nebo vyškrtnutí člena musí být doručeno osobně nebo doručeno poštou. Vyloučený nebo vyškrtnutý člen se může odvolat k nejbližší valné hromadě ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Odvolání nemá odkladný účinek. Odvolání může případně vyhovět přímo sám výbor, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje. Bod 10. téhož článku dále stanovuje, že za porušení stanov, vnitřních směrnic a soutěžního řádu, za hrubou nekázeň a vážné nedostatky ve výkonu práv a povinností mohou být členům ukládány disciplinární tresty, kterými jsou napomenutí, veřejná důtka, zákaz hraní na dvorcích až na dobu 3 měsíců. Podle čl. IV bodu 1a) stanov valná hromada je nejvyšším orgánem klubu. Řádnou valnou hromadu svolává nejméně jeden krát za rok výbor klubu nejpozději 10 dní před jejím konáním a rozhoduje mimo jiné o odvoláních proti vyloučení nebo vyškrtnutí z klubu. Valná hromada je způsobilá se usnášet, jsou-li přítomni členové, kteří mají nadpoloviční většinu všech hlasů v klubu, přičemž k platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny hlasů, kterými disponují členové přítomní na valné hromadě. Podle čl. IV bodu 1b) výbor je výkonným a statutárním orgánem klubu, skládá se z pěti členů, je schopen se usnášet za přítomnosti nadpolovičního počtu členů a usnesení jsou platná, jsou-li schválena prostou většinou.

Dle e-mailové korespondence byly stanovy LTK vzaty na vědomí Ministerstvem vnitra dne 9.9.2010.

Z rozhodnutí výboru LTK o vyloučení člena bylo prokázáno, že výbor LTK vydal dne 22.3.2013 rozhodnutí, kterým vyloučil žalobce z LTK za zvlášť závažné porušení povinností neslučitelných s členstvím v klubu. V rozhodnutí je uvedeno, že se výbor seznámil na svém řádném zasedání dne 19.3.2013 s článkem žalobce v Liberec deníku ze dne 16.3.2013 a webovými stránkami žalobce www.zbysekpanchartek.cz. Po pečlivém prostudování jejich obsahu konstatoval, že obsahují spekulace, polopravdy a lži (zajištění půjček majetkem členů, zaměstnanec J. [příjmení], předání účetnictví, hodnota majetku 140 mil. atd.), které poškozují dobré jméno spolku, mohou způsobit odliv sponzorů, malý zájem rodičů o umístění svých dětí do tenisové školy, obavy závodních hráčů o jejich tenisovou budoucnost, ale i nedůvěru ostatních členů klubu ve vedení klubu. Žalobce byl v rozhodnutí poučen, že se může odvolat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí k nejbližší valné hromadě. Odvolání nemá odkladný účinek.

Z doručení bylo prokázáno, že písemnost byla zaslána dne 22.3.2013 žalobci, který ji obdržel dne 2.4.2013.

Z odvolání žalobce ze dne 15.4.2013 a podacího lístku se prokazuje, že žalobce po obdržení rozhodnutí o vyloučení podal ve lhůtě 15 dní od doručení k výboru odvolání. V odvolání mimo jiné uvedl, že rozhodnutí výboru má povahu proklamace a je prakticky nepřezkoumatelné. Nebyla respektována zásada, že výrok rozhodnutí, byť sebesprávnější, nepřesvědčí plně o

správnosti rozhodnutí, nebude-li řádně odůvodněn. Odůvodnění by mělo shrnovat všechny skutečnosti odůvodňující výrok, odpovídat výsledkům provedeného řízení, uvádět skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí, způsob vyhodnocení provedených důkazů a úvahy, které výbor vedly k aplikaci stanov na projednávanou věc. Absence výše uvedených znaků rozhodnutí způsobuje neplatnost rozhodnutí. Žalobce se taktéž neztotožňuje s názorem výboru, že jeho vyjádření v článku a webových stránkách obsahují spekulace, polopravdy a lži a svá tvrzení je připraven prokázat. Odkázal také na článek III. bod 4 stanov.

Z pozvánky na valnou hromadu se podává, že výbor svolal valnou hromadu na den 18.3.2014. Pod bodem 8 programu bylo zařazeno rozhodování o odvolání žalobce proti vyloučení z LTK.

Ze zápisu valné hromady bylo prokázáno, že valná hromada se konala dne 18.3.2014, přítomno bylo 60 členů LTK, kteří disponovali 286 hlasy, což je 58% hlasů. Nadpoloviční většinou hlasů bylo usnesením potvrzeno rozhodnutí výboru o vyloučení žalobce (bod g zápisu).

Z oznámení o rozhodnutí valné hromady LTK o vyloučení člena bylo prokázáno, že dne 8.4.2014 bylo sepsáno rozhodnutí, kterým potvrdila vyloučení žalobce z LTK. Předseda LTK seznámil přítomné členy s článkem žalobce, rozhodnutím výboru o vyloučení žalobce a odvoláním žalobce.

Předseda LTK vysvětlil a uváděl na pravou míru tvrzení žalobce následujícím způsobem:

Zástava majetku klubu, o kterém se žalobce zmínil v článku, nebyla uskutečněna v roce 2009, ale v březnu 2011 po odsouhlasení valnou hromadou, na které byl žalobce přítomen. Zástavní smlouva se týkala nové haly a horních kurtů. Žalobce nepředal výboru LTK účetnictví a dokumenty včetně dotačních titulů, takže nastupující předseda neměl povědomí o tom, že kurty nesmějí být předmětem zástavního práva z důvodu poskytnuté dotace. Po tomto zjištění byly zástavy okamžitě „vymazány“.

Argument žalobce, že ing. [jméno] [příjmení] byl zaměstnancem pana [příjmení], se nezakládá na pravdě.

Účetnictví klubu bylo mnohokrát vyžadováno po žalobci. Vydání účetních dokladů začalo až 16.8.2013, dosud není předáno vše, protože před jejich vydáním požadovala společnost SPL EKO proplacení zálohové faktury ve výši 30.000 Kč.

Odhad hodnoty areálu LTK není 140.000.000 Kč, ale je dle účetní hodnoty a zpracovaného znaleckého posudku výrazně nižší.

Dále byla popřena spekulace žalobce o případném započtení majetku klubu proti půjčkám strategických partnerů s tím, že strategičtí partneři po odchodu žalobce dále do LTK investují značné finanční prostředky.

Z článku Liberec deníku sepsaného [jméno] [příjmení] se podává, že v Liberec deníku byl vydán článek s názvem „Bílý sport v ohrožení. Liberec tenisovému klubu hrozí insolvence – Bývalí mecenáši Liberec tenisového klubu se soudí s jeho nynějším vedením o několik milionů korun“. Článek pojednává o soudním sporu mezi společnostmi SPL Recycling a LTK s tím, že neúspěch ve věci může LTK přinést finanční problémy. Je citován [příjmení] [příjmení], označený jako zástupce LTK v soudním řízení, který připustil možnost insolvence LTK a dále uvedl, že neměl možnost nahlédnout do účetnictví týkající se dostavby haly. O žalobci je v článku uvedena skutečnost, že byl odvolán z pozice prezidenta v roce 2010 s tím, že od této doby se vedou mezi dřívějšími partnery LTK spory.

Z článku Liberec deníku ze dne 16.3.2013 bylo prokázáno, že žalobce sepsal článek s názvem „Liberec tenis nezkrachuje aneb jak to bylo s kauzou tenisového klubu“ a mimo jiné uvedl, že si pan [příjmení] a další strategičtí partneři v roce 2009 zajistili své půjčky, resp. půjčky spřízněných subjektů, do LTK majetkem členů klubu. Navenek to vypadá, že podporují LTK, ale peníze,

které dali do klubu, zastavují majetkem LTK, který má nemalou hodnotu (odhaduje se kolem 140.000.000 Kč), aby pravděpodobně následně tento majetek započítali proti svým půjčkám.

V článku, v reakci na článek sepsaný [jméno] [příjmení], dále žalobce uváděl, že o předražené tenisové hale toho zaznělo mnoho, skutečnost je však taková, že rozpočty výběrová řízení a dozor stavby prováděl zaměstnanec (pana [příjmení]) J. [příjmení], který předkládal výboru LTK vše ke schválení. V této investici bylo i několik jiných akcí, které nebyly v původním rozpočtu (zatrubnění potoka, výstavba dvou kurtů a kanceláře v původní hale).

K účetnictví uvedl, že se provádělo podle platných zákonů a probíhaly kontroly FÚ bez postihu. Zástupci výboru byli několikrát informováni o tom, že účetnictví je připravené k předání, předání se však nikdo nezúčastnil. Účetnictví bylo kontrolováno i členkou revizní komise, která každý rok o správnosti účetnictví informovala valnou hromadu, která neměla výhrady.

[příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se snaží členy LTK vyděsit tím, že LTK zkrachuje, avšak nezkrachuje, protože bude ze strany těchto osob zachráněn. LTK tyto osoby ovládají a do insolvence jej nepošlou. Pokud by insolvence nastala, je žalobce připraven LTK zachránit a vrátit se zpět do vedení klubu.

Podrobnější informace jsou k dispozici na stránkách www.zbysekpanchartek.cz.

Z kopie obsahu internetové stránky www.zbysekpanchartek.cz, konkrétně článku „Jak bílý sport poněkud zestrakatěl“ se neprokazují skutková zjištění rozhodná pro rozhodnutí ve věci, neboť článek byl sepsán až dne 19.3.2013, tedy po konání valné hromady, která potvrdila vyloučení žalobce z LTK. Důkaz obsahem internetových stránek, ve znění před rozhodnutím o vyloučení žalobce z LTK, nebylo možno provést.

Z listinných důkazů byl zjištěn následující skutkový stav. Žalobce byl dne 22.3.2013 vyloučen z LTK. V daném případě rozhodoval o vyloučení v souladu se stanovami (čl. III bod 8 stanov) výbor spolku. Rozhodnutí odůvodnil tak, že článek žalobce v Liberec deníku dne 16.3.2013 a webové stránky www.zbysekpanchartek.cz obsahují spekulace, polopravdy a lži. Tyto jsou v rozhodnutí konkretizovány heslovitě tak, že v závorce je uvedeno: zajištění půjček majetkem členů, zaměstnanec J. [příjmení], předání účetnictví, hodnota majetku 140 mil. atd. Toto nekonkrétně vymezené jednání žalobce bylo výborem označeno za zvlášť závažné porušení povinností neslučitelné s členstvím v klubu s tím, že poškozuje dobré jméno spolku, může způsobit odliv sponzorů, malý zájem rodičů o umístění svých dětí do tenisové školy obavy závodních hráčů o jejich tenisovou budoucnost, ale i nedůvěru ostatních členů klubu ve vedení klubu. K odvolání žalobce valná hromada usnesením potvrdila rozhodnutí výboru o vyloučení žalobce a v odůvodnění potvrdila uzavření zástavní smlouvy, avšak v roce 2011 a nikoli v roce 2009, která byla následně pro rozpor s dotačními podmínkami zrušena. Dále bylo v usnesení uvedeno, že J. [příjmení] není zaměstnancem pana [příjmení], účetnictví bylo opakovaně vyžadováno a dosud nebylo celé předáno a hodnota areálu LTK je výrazně nižší, než 140.000.000 Kč.

Soud pro nadbytečnost zamítl návrh na provedení důkazu výsledkem žalobce a provedení důkazu výsledkem svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Důvodem zamítnutí je skutečnost, že z již provedených důkazních prostředků byl prokázán skutkový stav rozhodný pro rozhodnutí ve věci.

Soud po právní stránce posoudil věc následujícím způsobem.

Soud se nejprve zabýval otázkou naléhavého právního zájmu, protože k úspěchu žaloby ve smyslu ustanovení § 80 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen o.s.ř., je existence naléhavého právního zájmu základní podmínkou. Naléhavý právní zájem je dán v případě, že bez tohoto určení by bylo ohroženo právo žalobce, případně by se bez tohoto určení stalo právní postavení žalobce nejistým. Protože žalobce byl vyloučen ze spolku a bez ingerence soudu

nemůže být toto rozhodnutí spolku zvráceno, je v tomto případě podmínka naléhavého právního zájmu splněna.

Právo se sdružovat je zakotveno v čl. 20 Listiny základních práv a svobod a umožňuje každému se sdružovat ve spolcích s tím, že sdružení jsou oddělena od státu. V zákonné rovině byl základ právní úpravy sdružování upraven v zákoně o sdružování č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, a s účinností ode dne 1.1.2014 je zákonná úprava v ustanovení § 214 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Je nepochybné, že přezkoumávat rozhodnutí orgánu spolku může soud pouze při respektování principu spolkové autonomie, který je základním principem spolku vyplývajícím ze shora uvedené právní úpravy. Spolky jsou odděleny od státu, jejich činnost je autonomní, soud do ní nesmí zasahovat jinak, než na základě zákona, přičemž zásahy mají být co nejvíce omezené. Jestliže spolek je nenuceným svazkem založeným na principu dobrovolnosti, soud nezasahuje, a s ohledem na princip svobody sdružování ani nesmí zasahovat do běžné rozhodovací činnosti spolku. Soudní ochrana však nemůže být odepřena v případě, že dojde k významnému zásahu do práv člena, tedy jako v tomto případě při vyloučení žalobce ze spolku, a to i za situace, kdy žalobce vstoupil do spolku (tehdy občanské sdružení) dobrovolně a měl by se v rámci vnitrospolkové demokracie podrobovat rozhodnutí spolkového orgánu.

Soudní přezkum rozhodnutí spolku se přitom netýká pouze přezkumu, zda spolek při vydání rozhodnutí postupoval protiprávně (v rozporu se zákonem nebo stanovami), zda zde existuje společenský zájem na projednané věci, zda rozhodnutím vznikla žalobci výrazná újma, případně zda došlo k vyčerpání vnitřních smířčích nástrojů uvnitř spolku, ale taktéž skutečností, zda rozhodnutí odůvodnění vůbec obsahuje, zda je náležitě konkretizován a vysvětlen důvod pro vyloučení žalobce ze spolku a zda se rozhodnutí o vyloučení zakládá na relevantním důvodu, přijatelném podle zákona nebo stanov spolku.

Lze přisvědčit žalovanému, že rozhodnutí orgánu výboru žalovaného není rozhodnutím vydaným správním orgánem ani rozhodnutím v oblasti veřejné správy a na rozhodnutí výboru spolku po formální stránce nelze mít takové požadavky jako na rozhodnutí vydané například správním orgánem. Rozhodnutí taktéž nemusí obsahovat přímý odkaz na konkrétní ustanovení zákona nebo stanov, jež dává k vyloučení člena spolku podklad. Pro rozhodnutí o vyloučení je však nezbytné náležitě konkretizovat a po skutkové stránce vysvětlit důvod, který vedl k vyloučení žalobce ze spolku. Předmětné rozhodnutí o vyloučení žalobce však řádné, přesné a srozumitelné odůvodnění neobsahuje. Ze slov zajištění půjček majetkem členů, zaměstnanec J. [příjmení], předání účetnictví, hodnota majetku 140 mil. atd. nelze dovodit, která konkrétní skutečnost je závažným porušením povinností neslučitelným se členstvím ve spolku ve smyslu čl. III bod 8. stanov.

Nedostatek rozhodnutí výboru pak nemohl být napraven rozhodnutím valné hromady, ve kterém byly konkretizovány důvody pro vyloučení žalobce ze spolku. Protože rozhodnutí výboru nemá odkladný účinek, zaniklo členství žalobce ve spolku již rozhodnutím výboru. Nelze taktéž dospět k závěru, že rozhodnutí vydané v době, kdy již byl žalobce ze spolku vyloučen, může nahradit odůvodnění rozhodnutí výboru, a to i za situace, kdy rozhodnutí vydala valná hromada jako vrcholný orgán spolku. Článek III bod 8. stanov opravňuje k rozhodování o vyloučení člena spolku pouze výbor spolku a nikoli valnou hromadu. Ta rozhoduje až o odvolání proti rozhodnutí o vyloučení člena spolku. Stanovy spolku tak stanovily dvojinstančnost rozhodování orgánů spolku o vyloučení člena spolku. Pokud by rozhodnutí valné hromady o vyloučení člena spolku bylo sto napravovat nedostatky rozhodnutí výboru, jednalo by se ve svém důsledku o jednoinstanční rozhodování, což obecně přípustné je, avšak v tomto případě by to bylo v rozporu se stanovami spolku a navíc by rozhodoval orgán spolku, který k tomu není stanovami oprávněn.

I když je zřejmé, že spolkový orgán vyjádřil vůli, aby členem spolku nebyl žalobce, mezi účastníky existuje celá řada dalších sporů, což je v rozporu s vlastním účelem spolku, ve svém důsledku může paralyzovat spolkový život a ingerence soudu v tomto případě zřejmě nepřinese zklidnění

vyhrocených vztahů, nezbylo soudu, než rozhodnout o neplatnosti vyloučení žalobce ze spolku, neboť rozhodnutí spolku je nepřezkoumatelné pro absenci řádného a srozumitelného vymezení důvodu vyloučení žalobce.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 14.039,50 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle § 6 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 2.500 Kč a paušální náhrada výdajů dle § 13 uvedené vyhlášky v částce 300 Kč za každý ze čtyř úkonů právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení nebo obhajoby, písemné podání nebo návrh ve věci samé, účast na jednání soudu a účast při jednání, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí), přičemž u jednoho z nich byla s ohledem na ust. § 11 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. stanovena odměna v poloviční výši zmíněné sazby a dále daň z přidané hodnoty v sazbě 21% stanovená ze základu ve výši 9.950 Kč částkou 2.089,50 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu Ústí nad Labem - pobočce Liberec, prostřednictvím soudu podepsaného. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Liberec 31. července 2015

Mgr. Jan Uhlíř
soudce

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. května 2018.